

venenata indoles in hac observata fuerit, determinare non audeo. Id certum est, hic etiam baccas plantæ hujus, quæ copiosa in hortis ad ambulacra formanda adhibetur, a pueris impune comedi.

P O L Y G A M I A

M O N O E C I A.

VERATRUM ALBUM: racemo supra decomposito, corollis erectis.

Hæc planta est, quæ officinis radicem Hellebori albi largitur; acris, nauseosa, drastica, emetica, sternutatoria à LINNÉ. Figura radicis oblonga, aliquando pollice major, foris fusca, intus alba, numerosis albicantibus fibris stipata; ob violentiam purgationis tam per superiora, quam inferiora, usum purgandi internum, foli fere Helleboro nigro relinquit; extrinsecas Sternutationes movet, Scabies, Impetigines, & Serpigines sanat. DALE.

Malignum, & ex communi consensu noxium, improprie sic dictum Helleborum, plurima testantur exempla; sic dum contunderetur Helleborus albus, adstantes purgati sunt: BOYLE. Plurima venenatam Plantæ hujus indolem confirmantia exempla apud GUERIN *loc. cit. pag. 69.* videri possunt. „ Regius Princeps a „ scrupulo Hellebori albi assumto, intra tri- „ horum convulsus periit, HELMONT; a scrupulo „ pulo

„ pulo Convulsiones notæ *Ephem. Acad. N.*
 „ C. Canis eadem dosi ad ultima deductus
 „ WEPFER; ab hoc multi strangulati FAL-
 „ LOPIUS; etiam in discrimen ab admodum
 „ exigua dosi deductus, in audaci experimento
 „ ipse GESNERUS. Multos tamen sine noxâ
 „ in pratis plantam comedere HALLERUS vi-
 „ dit. “ *Hæc Cel. de CRANTZ.*

KALM in suo *itin. part. 3. p. 60.* sequen-
 tia de hac planta habet. Venenata est planta;
 hinc a nullo animalium attingitur: tamen ali-
 quando occidit; ut dum pascua adhuc fere nu-
 da sunt, magnitudine maturitateque jam tunc
 temporis foliorum decepta animalia ea come-
 dant; unde mors aliquando prædictorum ani-
 malium evenit. In decocto radicis jam refri-
 gerato per aliquot tempus relicta, ut molle-
 scant grana, sata dein, ab avibus agros deva-
 stantibus non attinguntur; binis enim vel tri-
 bus granulis comestis, stupidi, ut & temulenti
 evadunt; reliqui id videntes illico a simili cam-
 po recedunt, & semina intacta relinquunt. Ma-
 gna porro cura habenda est, ut nullum dome-
 sticorum animalium grana sic præparata tangat:
 si enim unum vel duo tantum similia grana gal-
 lina deglutierit, ab his admodum afficietur;
 quod si commoditatem habuerint plus de si-
 milibus granis comedendi, tum somno corri-
 piuntur prædictæ gallinæ profundo, numquam
 jam amplius deponendo. Radix effossa cruda

relicta a nullo animalium tangitur; cocta si fuerit, dulciusculo sapore allicit. Canes vel a pauca quantitate radicis hujus pessime adfecti visi sunt, & nisi vomitu a veneno hoc liberentur, vitam etiam perdere coguntur. Nonnulli consueverunt radicis decocto partes scabiosas abluere, quod dolorem quidem aliquem causet, imo fortiter urinam pellere solet, æger tamen sic sanitati restitui fertur. Ad pediculos fugandos in decocto radicis intingitur sæpius pecten, quo pectuntur capilli: remedium hoc unum ex efficacissimis in hoc casu est.

SABADILLA AN VERATRUM? *Mat. Med. 233.*

Hujus semina in officinis inveniuntur acria, amara, caustica; quibus vis drastringica, vomitoria, phthiriaca, toxica inest: à LINNÉ. Sunt folliculi oblongi, flavescentes, triloculares; in quibus semina hærent nigra, acuta, fervidissimo sapore linguam ferientia.

Planta unde desumitur nos latet; adfertur ex Regno Mexicano. VANDER BECK *anno 1727.* medicamenti hujus mentionem fecit; ast acerrima substantia, hætenus vix ad alios usus, quam ad necandos pediculos fuit adhibita; quo scopo sive axungia recipitur, sive sub forma pulveris inspergitur: SPIELMANN. *Cl. PLENK* aliquem Maniacum inde evasisse scribit.

In Affectibus nephriticis ad drachmam unam intus sumtam profuisse RANSON testatur.

ATRI-

ATRIPLEX HORTENSIS: caule erecto, herbaceo: foliis triangularibus.

Herba, & semina Atriplicis sativæ in officinis asservantur; venenata indoles feminibus tantum inest; quæ purgantia, & emetica valde sunt; herba enim oleracea est, & per id anni tempus, ubi folia Betæ nondum germinarunt, illis substitui asserit **SPIELMANN**.

Hanc ventriculum gravare, & exiguum alimentum præbere, **GALENUS** habet; illis maxime, qui alvum strictam habent, laudatur.

M I S C E L L A N E A E.

AGALLOCHUM: *Mat. Med.* 236. Aloës lignum in officinis habetur lactescens; medullium trunci amarissimum, venenatissimum, excorians, inebrians, anthelminthicum. Advenerunt ad nos sub hoc nomine frustra lignosa, variæ magnitudinis, & crassitie, ponderosa, colore badio, aut nigro tincta, striis nigricantibus distincta, aut resinam nigricantem parum sapidam in sinibus quasi exesis vehentia; quo plus resinæ hæc frustra vehunt, quo magis ponderosa sunt, quo evidentius badia, vel nigra, eo reputantur meliora. **SPIELMANNUS**. De Arbore, unde lignum hoc desumitur, nihil certi constat. Cum lignum Aloës, uti nonnulli autumant, adeo diversum sit, facile patet, ratione ejus principiorum, etiam multum